

L'error de Colom

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 2.10.09

Una vegada descoberta tota la tramoia de la suposada liquidació dels deutes del Partit per la Independència (PI) el 2000, el primer que hauria de fer Àngel Colom és demanar disculpes i reparar en la mesura que sigui possible el dany infligit a la cultura catalana. Perquè d'aquesta manera i no d'una altra és com s'ha d'interpretar el desviament de diners destinats a una institució tan significada com el Palau de la Música per saldar els comptes del PI. Fins i tot en el cas que en el moment de posar-se en contacte amb Fèlix Millet, Colom cregués de bona fe que els diners sortien de la butxaca del «mecenes» i no de les arques de la institució que administrava, avui està obligat a disculpar el seu comportament perquè està de sobres demostrat que els diners que va rebre procedien de la caixa del Palau de la Música.

La segona obligació ineludible de Colom és mesurar les seves paraules i abandonar la tàctica de presentar-se com a víctima propiciatòria de l'escàndol. És possible que en el passat sí que fos víctima dels tripijocs de Millet, però no ho és, per descomptat, dels partits que ha atacat ni de l'assetjament –inexistent– als partits o persones que promouen l'independentisme. L'immediat distanciament de CiU de les opinions de Colom l'ha d'induir a recapacitar i a no veure fantasmes allà on, senzillament, hi ha en marxa una investigació per dilucidar l'abast del saqueig sofert pel Palau i l'Orfeó Català per diferents vies. I, de passada, ha de meditar el mal fet al prestigi de Catalunya i del seu entramat cultural ateses les dimensions que ha pres l'escàndol, sense oblidar que la sinuosa liquidació dels comptes del PI pot haver infringit la llei de finançament dels partits.